

[Ole Olsen]

get; jeg skal dog fremkomme med et par bemærkninger.

Det sigte, som kristeligt folkeparti angiveligt har, kan selvfølgelig ikke være SF imod. Jeg mener, det er dækket, men på den anden side mener jeg også, at det sigte, kristeligt folkeparti angiver at have med forslaget, er dækket af SFs forslag om virksomhedsdemokrati og vel også delvis af socialdemokratiske forslag om økonomisk demokrati.

Jeg finder ligesom den socialdemokratiske ordfører, at det er en noget bagvendt måde at angribe tingene på. Imidlertid er lovforslaget jo så velsignet vagt i sin udformning, at man næsten af den grund kunne sige: ja, det kan vi da godt se på, for der står efter min opfattelse nærmest ingenting.

Men jeg tror nu ikke, at det er en god måde at angribe tingene på, så på trods af en accept af, at kristeligt folkeparti måske og forhåbentlig tankemæssigt er kommet i skred over i retning af at give lønmodtagerne den egentlige indflydelse på virksomhederne, vil jeg sige, det nok er en for bagvendt måde at angribe det på. Vi kan derfor ikke love nogen særlig velvillig behandling af forslaget.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg kender næppe noget begreb, der i den grad er blevet devalueret som begrebet økonomisk demokrati. Man er jo faktisk nået dertil, at hvis nogle medarbejdere har aktier i et foretagende, er det økonomisk demokrati. Hvis arbejderne bliver tvunget til at opspare noget af det, de skulle have haft udbetalt i løn i virksomhederne, er det økonomisk demokrati. Efter vor opfattelse har det ikke en pind med økonomisk demokrati at gøre. Man glemmer, at dette begreb består af to dele, ikke alene af økonomi, men også af demokrati. Det har ikke noget med økonomisk demokrati at gøre, når fire af de fem største banker her i landet har en meget væsentlig indflydelse på den økonomiske politik. Det har ikke noget med økonomisk demokrati at gøre, når A. P. Møller kan skalte og valte med sine olie- og gasforekomster, næsten som det passer ham.

Når der så står i bemærkningerne til forslaget, at sammenfattende er filosofien bag forslaget, at man herved skulle lette vejen for i erhvervsvirksomheder at få indført et økonomisk demokrati på frivillig basis, tør jeg

nok sige, at målet er fuldt, og vi vil i hvert fald ikke medvirke til denne karikatur af økonomisk demokrati.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den tanke, der ligger bag forslaget: at medarbejderne skal kunne komme i besiddelse af en virksomheds aktiver, uden at skattevæsenet blander sig i det, er såmænd meget tiltalende som udgangspunkt, men jeg tror ikke, jeg fornærmer ret mange, når jeg så derefter føjer til: men den form, hvori man har fremsat det for folketingset, er så primitiv, at det er ganske umuligt heroppefra at udtale sin støtte til det i den form, hvori det foreligger. Men vi kan vel godt bruge forslaget som udgangspunkt til at drøfte selve forholdet i skatteudvalget; det kunne vi i øvrigt også have gjort uden forslaget, så selv det er en meget begrænset nyttevirkning.

Vi kan altså ikke støtte det, som det foreligger.

Hjortlund Christensen (DR):

Dette beslutningsforslag har relationer til LOs og socialdemokratiets ideer om en ØD-reform. En forbrødring mellem dette forslag og de centrale fonds må klart være i den positive retning, men det er ikke nok til, at retsforbundet kan støtte forslaget.

Jeg skal i øvrigt kun gøre nogle få bemærkninger, bl. a. den, at henlæggelser i mange tilfælde vil være på andres bekostning. Vi må være klar over, at der findes firmaer, der ikke har fornødent overskud til at kunne henlægge, hvorfor medarbejderne dér absolut vil komme i klemme.

Det skal være mine eneste bemærkninger i den sag, for de problemer, der vil blive skabt på arbejdsmarkedet som følge af dette forslag, er uoverskuelige, men vi vil dog følge det på afstand, da vi ikke er med i udvalget, og se, hvad der måtte komme ud af det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudval-